

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyně JUDr. Martinou Erbovou v hlavním líčení konaném dne 13. 1. 2020 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED], OSVČ, trvale bytem [REDACTED], okr. Český Krumlov, adresa pro doručování [REDACTED], okres Jindřichův Hradec,

je vinen, že

v době od 1. 6. 2018 do 15. 7. 2019 ve Větrní, okres Český Krumlov, ani nikde jinde neplnil zákonnou vyživovací povinnost na svého nezletilého syna [REDACTED], narozeného [REDACTED], svěřeného do výchovy matky [REDACTED], narozené [REDACTED], bytem [REDACTED], okres Český Krumlov, a to přesto, že konkrétní výše vyživovací povinnosti mu byla stanovena rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 25. 7. 2018 č.j. 8 Nc 399/2018-21 měsíční částkou 3 000 Kč, splatnou vždy do 16. dne v měsíci předem k rukám matky dítěte a dluží tak za výše uvedené období na výživném částku ve výši nejméně 35 300 Kč,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody ve výměře 8 (osmi) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku **se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění

1. Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] v období od 1. 6. 2018 do 15. 7. 2019 neplnil svou zákonnou výživovací povinnost k nezletilému synovi [REDAKCE]. Konkrétní výše výživovací povinnosti mu přitom byla stanovena rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 25. 7. 2018 č. j. 8Nc 399/2018-21 měsíční částkou 3 000 Kč splatnou vždy do každého 16. dne v měsíci předem k rukám matky. Za výše uvedené období mu tak na výživném vznikl dluh ve výši nejméně 35 300 Kč.
2. Hlavní líčení se konalo ve dnech 3. 10. 2019, 18. 11. 2019 a 13. 1. 2020 vždy za účasti obžalovaného [REDAKCE]. Ten neplacení výživného i výši dluhu doznal. Hájil se nedostatkem finančních prostředků. Rozvedl, že je OSVČ, pracuje jako zedník. V březnu 2019 měl pracovní úraz, v době před tím poukazoval na nedostatek práce. K výši výživného uvedl, že se na částce 3 000 Kč měsíčně dohodl s matkou a soud jim dohodu schválil. Již v té době však věděl, že na výživné v takové výši nemá finanční prostředky. Připustil, že je kuřák, vykouří 6 cigaret denně. Se synem se nevidá. V rámci prvního i druhého hlavního líčení přislíbil, že výživné doplatí. Uvedl, že nyní pracuje, má dostatek práce. Svému slibu však nedostál a na výživném neuhradil ani korunu.
3. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že obžalovaný prakticky od stanovení výživného opatrovníckým soudem výživné nehradí. K nezletilému [REDAKCE] uvedla, že chodí od dvou let do školky, aby mohla vydělávat na živobytí, neboť peníze z výživného jí chybí. Finančně jí vypomáhá i matka, pravidelně jí přispívá 3 000 Kč. Rezolutně vyloučila, že by otci bránila ve styku se synem. Uzavřela, že základní potřeby synovi vždy zajistí a to i za podmínky, že by si musela najít další práci.
4. Skutkový stav byl dále zjištěn i z celé řady listinných důkazů. Z rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 25. 7. 2018 č. j. 8Nc 399/2018-21 se podává, že výživné bylo stanoveno dohodou rodičů a to od 1. 6. 2018 ve výši 3000 Kč měsíčně. Ze zprávy České správy sociálního zabezpečení (čl. 33 spisu) se podává, že obžalovaný v období od 1. 6. 2018 nebyl evidován ani jako OSVČ, ani zaměstnanec, nebyl poživatelem žádných nemocenských dávek, nepobíral žádný z důchodů vyplácených ČSSZ. K matce nezletilého svědkyni [REDAKCE] ze zprávy vyplývá, že tato byla od 11. 2. 2019 do 5. 3. 2019 zaměstnána v řádném pracovním poměru u zaměstnavatele [REDAKCE] Kaplice a od 6. 3. 2019 dosud je zaměstnána v hlavním pracovním poměru u zaměstnavatele [REDAKCE] spol. s r. o. Ze zprávy Úřadu práce ČR (čl. 36-41 spisu) se zjišťuje, že obžalovaný byl naposledy veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v období srpna až září 2015. Z evidence úřadu práce byl vyřazen sankčně z důvodu maření součinnosti s úřadem. V období od června 2018 nebyl žadatelem o dávky státní sociální podpory ani dávky pomoci v hmotné nouzi. Svědkyně [REDAKCE] pak byla do 31. 3. 2019 žadatelkou o dávku státní sociální podpory - rodičovský příspěvek na nezletilého [REDAKCE]. Ze zprávy Okresního soudu v Českém Krumlově, opatrovnícké oddělení (čl. 42 spisu) se zjišťuje, že soud neeviduje žádnou žádost o zvýšení či snížení výživného na nezletilého [REDAKCE]. Ze spisového materiálu Okresního soudu v Českém Krumlově sp. zn. 1T 69/2017, konkrétně z trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

příkazu vyplývá, že obžalovaný byl v minulosti odsouzen pro totožnou trestnou činnost. V tomto případě neplnil zákonnou vyživovací povinnost vůči synům [REDACTED] a [REDACTED]. Za toto jednání mu byl uložen trest výchovný, podmíněný se zkušební dobou na 18 měsíců. Rozhodnutím ze dne 5. 3. 2019 došlo k prodloužení zkušební doby o dalších 12 měsíců a nad obžalovaným byl stanoven dohled. Ze zpráv Probační a mediační služby (dále jen PMS) se podává, že si obžalovaný dohled plní pouze částečně. PMS zmiňuje především neplnění vyživovací povinnosti, kdy na výživném neuhradil vůbec ničeho. Rovněž termíny konzultací ze strany obžalovaného nejsou řádně dodržovány. Absence omlouvá prací. Z návrhu na potrestání Okresního státního zastupitelství v Jindřichově Hradci (čl. 89-90 spisu) se zjišťuje, že obžalovaný je v současné době stíhán pro totožnou trestnou činnost, tj. přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku. Výživné v tomto případě neměl plnit vůči synům [REDACTED] a [REDACTED] a to v období od srpna 2017 do 7. 3. 2019.

5. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl přitom k závěru, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti tak, jak je popsáno shora ve výroku tohoto rozsudku. Bylo bezpečně prokázáno, že obžalovaný v době od 1. 6. 2018 do 15. 7. 2019 neplnil svou zákonnou vyživovací povinnost k nezletilému synovi [REDACTED], čímž mu k rukám matky vznikl dluh ve výši 35 300 Kč. To, že výživné placeno nebylo, vyplývá nejen z výpovědi svědkyně [REDACTED], ale i z doznání obžalovaného. Pokud jde o stránku skutkovou, nevznikají žádné pochybnosti. Částku výživného, jak byla na dítě stanovena v opatrovnickém řízení, považuje soud za přiměřenou i pro účely řízení trestního. V té souvislosti byl zohledněn věk dítěte a jeho potřeby. Dále pak obecné výdělkové možnosti obžalovaného. Provedeným dokazováním přitom bylo potvrzeno, že u obžalovaného se nejedná o objektivní neschopnost platit výživné na dítě, nýbrž o úmyslné jednání, o účelový postup. Pokud se obžalovaný hájil špatnou finanční situací, tak musí být konfrontován s následujícím. Ze zprávy úřadu práce se podává, že obžalovaný, pokud byl v minulosti evidován jako uchazeč o zaměstnání, byl z evidence vyřazen sankčně pro nespolupráci s úřadem. Tím se vlastní vinou připravil o pomoc sociální záchrané sítě. Rovněž ze zprávy ČSSZ se podává, že obžalovaný nebyl v rozhodném období evidován ani jako zaměstnanec, ani jako OSVČ. Nepobíral dávky nemocenského. Konfrontován musí být ale i s tím, že připustil, že je kuřák, který vykouří 6 cigaret denně. V neposlední řadě musí být zmíněny i zprávy PMS ze spisu 1T 69/2017, ze kterých se podává, že obžalovaný absenci na PMS omlouvá pracovními povinnostmi. Jeho obhajoba nedostatkem práce tak nemůže absolutně obstát. V neposlední řadě musí být obhajoba obžalovaného konfrontována také s tím, že v rámci prvního hlavního líčení obžalovaný přislíbil úhradu výživného. Přestože bylo hlavní líčení opakovaně odročováno, na výživném neuhradil absolutně ničeho. Z jeho strany se neustále jednalo o samé výmluvy a lži. Obžalovaný přitom od poloviny července 2019, kdy mu bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání, věděl, že neplacení výživného je závadové, přesto ani od této doby neprovedl alespoň minimální úhradu. Změna pak nenastala ani v rámci jednání před soudem, kdy byla obžalovanému dána nadstandardní tříměsíční lhůta pro alespoň částečné zaplacení výživného. Konečně nelze ani odhlédnout od toho, že přístup obžalovaného ke svým potomkům je značně lhostejný. [REDACTED] je obžalovaný otcem dalších dvou nezletilých dětí. Z odsuzujícího trestního příkazu ve věci 1T 69/2017 je přitom patrné, že obžalovaný nebyl schopen plnit svoji vyživovací povinnost již od listopadu 2015. Pokud se za této situace rozhodl mít další dítě, svědčí to o jeho krajně nezodpovědném a přezíravém přístupu k povinnostem rodiče. Soud tedy uzavírá, že bylo v možnostech i schopnostech obžalovaného výživné na nezletilého [REDACTED] hradit.
6. Po právní stránce vykazuje jednání obžalovaného znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, neboť úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než 4 měsíce. Zjištěná doba neplnění vyživovací povinnosti představuje dobu více jak jednoho roku. Z provedeného dokazování je přitom

evidentní, že v tomto protiprávním jednání obžalovaný pokračuje i nadále, neboť výživné neplatí ani po datu 15. 7. 2019.

7. Vzhledem k délce doby neplnění vyživovací povinnosti, přičemž šlo o neplnění absolutní, dále i pak recidivě obžalovaného, je třeba jeho jednání označit za společensky škodlivé. Z tohoto jednání musejí být proti obžalovanému vyvozeny již trestně právní důsledky. Uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu nemůže být dostačující (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku). Obžalovaný se trestného činu dopustil ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť způsobem v zákoně popsáním chtěl porušit chráněný zájem a také tak ve skutečnosti učinil. Byl si velmi dobře vědom své vyživovací povinnosti k nezletilému dítěti a tuto z vlastní vůle úmyslně a dlouhodobě neplnil.
8. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až § 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, možnostem jeho nápravy, jakož i k chování po spáchání činu. Konkrétní závažnost činu je zde zvýšena osobou pachatele, který se trestného činu zanedbání povinné výživy dopouští opakovaně.
9. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, má tři nezletilé děti, vyučen v oboru zedník. V současné době pracuje na dohodu u firmy [REDAKCE] jako zedník. V opisu rejstříku trestů má obžalovaný dva záznamy z let 2010 a 2017. Ve druhém případě byl odsouzen pro totožnou trestnou činnost a to k podmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 4 měsíců se zkušební dobou na 18 měsíců, která byla prodloužena o dalších 12 měsíců a současně byl nad obžalovaným stanoven dohled. V současné době je rovněž projednáván pro totožnou trestnou činnost u Okresního soudu v Jindřichově Hradci.
10. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlížel kromě shora uvedených skutečností též k existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Obžalovanému přitěžovalo, že již byl pro trestný čin odsouzen (§ 42 písm. p) trestního zákoníku), navíc se jedná o recidivu speciální. Polehčující okolnosti ve smyslu § 41 trestního zákoníku shledány nebyly.
11. Podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou až na 1 rok. Při zohlednění všech shora popsanych skutečností, osoby obžalovaného, okolností činu, chování obžalovaného po spáchání činu, při zohlednění výrazně přitěžující okolnosti a absence okolností polehčujících, považuje soud za přiměřený trest odnětí svobody ve výměře 8 měsíců, tedy již ve druhé polovině zákonné trestní sazby. Je naprosto evidentní, že pro dosažení účelu restu musí být tento uložen již v nepodmíněné formě a to i při respektování ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku. Vzhledem k osobě pachatele, jeho speciální recidivě, chování během posledních několika let, je zjevné, že uložení jiného trestu, trestu alternativního, výchovného, nespojeného s přímým odnětím svobody, by zjevně nevedlo k tomu, aby dále vedl řádný život. Obžalovaný, jak již bylo uvedeno výše, byl za stejný trestný čin odsouzen. K žádné pozitivní změně v jeho chování však nedošlo. Ba naopak, výživné stále neplatí a nepřispívá na něj sebemenší částkou. Veškerá výchova a zajištění dítěte je tak pouze v rukách matky. Musí být znovu zopakováno, že obžalovaný se skutku dopouští ve zkušební době předchozího odsouzení, aktuálně je stíhán pro totožnou trestnou činnost i u dalšího soudu. Dle názoru soudu je tak trest nepodmíněný namísto, byt' si je soud vědom, že pachatele této trestné činnosti je vhodnější ponechat na svobodě a směřovat ho k nalezení zaměstnání tak, aby bylo výživné hrazeno. Obžalovaný k takovému postupu byl motivován již v předešlém odsouzení a to i ze strany probační a mediační služby, avšak neúspěšně. Pro výkon tohoto trestu odnětí svobody pak byl obžalovaný dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného.

Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel či druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může odvolání podat samostatně i orgán pověřený péčí o mládež. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobitelné přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 13. ledna 2020

JUDr. Martina Erbová v. r.
samosoudkyně